

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě
Komenského 10, 586 01 Jihlava

zřizovatelem organizace je Kraj Vysočina

TISKOVÁ ZPRÁVA

Sběratelův drobnopis - Specifický vztah k realitě **Ondřej Basjuk, Šárka Koudelová, Ondřej Boušek**

Kurátorka: Šárka Koudelová

Vernisáž: **13. 11. 2014 v 18.30 hod.**

Výstava: **13. 11. - 11. 1. 2015**

Místo konání: **OGV Galerie Alternativa, Komenského 10, Jihlava**

Fenomén sběratelství v posledních letech výrazně rezonuje na současné umělecké scéně. Návrat aktivního mecenášství do českého prostředí i doba přející hromadění věcí, manýristickému hledání dosud neobdivovaných zvláštností, ale i skutečných hodnot ověřených časem, vytváří prostor pro nové definování procesu tvorby sbírky v samotném společenském kontextu. Sami umělci velmi snadno podléhají sběratelským vášním, determinováni zvýšenou citlivostí ke kuriozitám, obdivem k historii, láskou ke krásným věcem i sklony k mániím. Atraktivnost estetiky "kunstkammer" a přirozená síla hromadění a následného třídění předmětů přinesla častým "muzeálním" výstavám vyprázdňený status instalační jistoty. Ondřej Basjuk, Šárka Koudelová a Ondřej Boušek se coby pyšní majitelé rozrůstajících se skutečných sbírek snaží nalézt významovou skulinu, která by dokázala váhu jejich vlastní motivace k přispění do sběratelského diskurzu.

Instalace výstavy se tedy nesnaží potvrdit a komponovat působivou a dobře

známou atmosféru sbírky kuriozit. Cílem spolupráce tří autorů - sběratelů je nové definování toho, co tvoří podstatu "specifického vztahu k realitě", tedy způsobu, jakým dle formulace muzeologické příručky sběratel nazírá na svět. Z trojúhelníku vztahu já (*sběratel*) - svět (*zdroj*) - úložiště (*sbírka*) a sním souvisejících procesů - přenosů, vychází výběr prací a celková instalace výstavy. Z prostoru věnovaného světu, tedy místu, ze kterého vystavující umělci vidí jasně pouze množinu předmětů aktivujících senzory chťení či dokonce potřeby, se přesouváme k pojmu sbírky. Jelikož její systémová estetika, skladba, kumulace a základní komponenty jsou všem třem autorům více než známy, je přirozeným výsledkem jejich spolupráce nabourání těchto atributů a opětovné definování jejich smyslu. Divák výstavy se tedy ocitá v situaci uprostřed procesu, mezi přiznáním vizuální jistoty sbírkové estetiky a jejím popřením.

/Šárka Koudelová, 2014/